

Bas Tempels: 'Een Ietwat Onfortuinlijke Schepping' Uitgeverij Boekscout 2016. ISBN 9789402223859. Zie ook: www.boekscout.nl en <http://www.bastempels.nl/> (MOOCA/ Bewegingsapparaat/Hartklachten/ Apneu/ Geestelijke gezondheidszorg/ Eenzaamheid/ Emoties/ED)

Soort boek/ziekte stijl:

Boek van 440 pagina's waarin de schrijver ingaat op zijn leven dat aanvankelijk jarenlang plezierig werd gevuld, ook met seks, drugs en rock and roll, tot pagina 391 om vervolgens in te gaan op de ondertussen ontstane lichamelijke en geestelijke klachten.

Zie ook: <http://www.bastempels.nl/LEESVOER/>

Boekscout.nl: 'Heilige huisjes omver werpen, diepewortelde opvattingen van tafel vegen en de Bijbel herschrijven anno 2015? Sebastiaan J. Bitterzoet meent het te kunnen maken. Hij heeft drie decennia in de Achterhoek geleefd als muzikant, onder invloed van seks, drugs en rock and roll. Daarna vijfentwintig jaar als leraar en ondernemer op de Godvrezende Veluwe. Als de aanvankelijk nog zo vermakelijke ellende steeds meer plaatsmaakt voor misbruik, verraad, dood en verderf, rijst de vraag: Hebben we in deze autobiografie te maken met een vijftiger die de weg kwijt is, met een ingrijpende hogere macht, of met de onmiskenbaar terminale maatschappij?'

Over de schrijver:

Bas Tempels werkte als muzikant, componist, tekstdichter, cabaretier, docent en fotograaf en leefde een deel van zijn leven een wild leven met seks drugs en rock and roll. Dat veranderde na onaangename gebeurtenissen die hem in aanraking brachten met de gezondheidszorg. Tempels presenteert momenteel de ochtendshow 'De Wereld Wordt wakker' bij streekomroep VOC Lokaal, dat is ontstaan uit een samenwerking tussen de lokale omroepen van Barneveld, Ermelo, Nijkerk en Putten. Zijn arts adviseerde hem dit boek te schrijven. Zie ook: <http://www.bastempels.nl/KEUKEN/>

Boekscout.nl: "Sinds 1970 bewandel ik het creatieve pad als muzikant, componist, tekstdichter, cabaretier en fotograaf. Vanaf 1995 deed ik dat achter de schermen en begon als ondernemer in de entertainmentwereld. In 2012 zocht ik de openbaarheid weer op als radiopresentator. Vrienden vonden dat ik mijn levenswandel toch eens aan het papier moest toevertrouwen. Toen mijn arts een dagboek adviseerde en ikzelf de innerlijke jeuk ook voelde, besloot ik tot het schrijven van Een Ietwat Onfortuinlijke Schepping."

Wat viel op:

Dit boek is grotendeels een autobiografie waarin eigenlijk pas vanaf pagina 391 wordt ingegaan op lichamelijke en geestelijke klachten. De titels van de hoofdstukken zijn allemaal bijbels.

Citaten:

Pag. 387: 'Wonen, werken, wederhelft. Ik had het ondanks alles vanaf de tweede helft van 2007 allemaal op peil weten te houden, maar er heerste sinds 2012 geen gevoel meer van welbehagen in mijn systeem.'

Pag. 391: ‘Tot mijn dertiende liep ik bijvoorbeeld met de pijn van dagelijkse migraine. Men dacht destijds aan een hersentumor, dus werd ik binnenstebuiten gekeerd en door diverse mangels gehaald. Een heel erg hoge hersenactiviteit, hoogbegaafdheid, blootliggende zenuwuiteinden en nog wat neurologische afwijkingen, zouden er in de toekomst voor gaan zorgen dat ik op alle fronten hypersensitief was en dat zou alleen maar erger worden. Aan de ruggenprik tijdens die onderzoeken heb ik een gevoelige rug over gehouden, die, door het vele gesjouw met onhandige muziekkapapparaat, het in 1995 uiteindelijk definitief begaf bij het oppakken van de telefoon. Zwaar versleten tussenwervelschijven zorgen sindsdien voor regelmatige spitreacties van mijn spieren en hernia-achtige verschijnselen en pijnen in rug en benen. Een slordige vijftigduizend liter bier hebben mijn dynamische brein misschien wel steeds prettig verdoofd, maar zullen tegelijkertijd ook de nodige schade hebben aangericht, hoewel ik nog niets in die richting bespeur en al twintig jaar zo goed als geen alcohol meer drink.’

Pag. 393: ‘Toen ik in juli 2013 een nog weer grotere opsomming van klachten maakte bij John, een collega en vriend van de radio, vroeg hij: “Gebruik jij soms simvastatine?” “Hoe weet jij dat?”, vroeg ik verbaasd. “Omdat ik die klachten ook had toen ik dat middel slikte. Daar moet je echt acuut mee stoppen, anders ga je er aan dood!”

Pag.398: “Ik voel me niet prettig en kan niet genieten. Daarnaast heb ik een hoop fysieke klachten waar geen lichamelijke aanleiding voor is. Misschien zit het wel tussen de oren. Ik heb dus nog geen hulpvraag, maar wellicht gaan we die tijdens de sessies vanzelf vinden.” “Kun je wat van die klachten noemen?”, vroeg ze.’

Ik noemde de hele waslijst op die zich had geopenbaard Boekscout.nl: ‘Plotsklaps werd het heel onrustig in mijn borstkas. Alsof een joekel van een mol een nog grotere tunnel aan het graven was, terwijl daar normaalgesproken mijn hart als gangmaker dienst deed. Ik raakte in paniek, schoot overeind en drukte een duim op mijn halsslagader. Uit dit ritme kon ik, zelfs als ooit succesvol muzikant, niets meer wijs worden en ook de intensiteit van de afzonderlijke hartslagen was zo extreem zwak of heftig, dat ik me er maar gauw weer bij neerlegde. Het zweet brak me uit, ik werd misselijk, begon te duizelen, kreeg een droge mond, moest kotsen, piesen en poepen tegelijk en wist het eigenlijk ook vrijwel meteen zeker. Ik lag dood te gaan! Hier en nu, in mijn eigen bed en nog wel op mijn vrije maandagmiddag.

Een amper te omschrijven onbehaaglijkheid kroop gestaag vanaf mijn voeten naar mijn kruin alsof mijn lijf een groot gebrek aan suiker had. Met de allesverlammende angst die daarna toesloeg, kwam er echter ook een berustende vrede over me heen. Ik keek dus maar eens gastvrij de kamer rond om te zien of er al gedaantes verschenen waren die me zouden komen halen, zoals die er ook bij mijn moeder waren geweest, maar ik verzoop niet alleen in het zweet, maar nog meer in kille eenzaamheid. Zelfs de tunnel, met aan het eind dat veelbesproken mooie licht, bleef uit toen ik mijn ogen uit teleurstelling weer had gesloten. Mijn hoofd verlangde naar rust en aangezien mijn hart nog steeds niet van ophouden wist, verwachtte ik dan ook dat ik elk moment tegen het plafond zou zweven, om van daaruit op mijn moegestreden en dode lichaam neer te kijken. Maar zelfs die kick was me verdomme niet gegund!

Ik werd pissig. Het zou toch niet zo zijn dat ik domweg insliep zonder ook maar één van al die beloofde spectaculaire ervaringen mee te maken? Ligt mijn hart hier tot bezwijken toe te keer te gaan om uiteindelijk alleen maar zwaar teleurstellend te mogen constateren dat ook de praktijk van het sterven één grote fakebende is? In mijn ruim een halve eeuw durende zoektocht naar zinvolle argumenten voor een verder totaal zinloos leven, we gaan immers toch weer dood, was het bereiken van onsterfelijkheid tot nog toe het enige zinnige gebleken. Dat was namelijk niet alleen de drijfveer waardoor mensen heel erg fantasierijk werden, maar waardoor ze ook in andermans sprookjes gingen geloven.'

Recensies/Extra:

<http://www.omroepn.nl/nieuws/77-putten/27182-voc-lokaal-dj-brengt-boek-uit.html>